

SIROMASI U DUHU

Blago siromasima duhom: njihovo je kraljevstvo nebesko! Mt 5:3

Luka jednostavno kaže *blago vama siromasi*. Lk 6:20

Vođene su mnoge rasprave je li Krist, kada je spomenuo siromahe, mislio na zemaljske siromahe u materijalnom smislu ili na *ponizne duhom*. Isus jer rekao da je poruka Evanđelja poslana siromasima (Lk 4:18, Mt 11:15). Proročka su pisma predviđjela da će Mesija propovijedati siromasima (Iza 61:1).

Gospodin je proglašavao stanje takve osobe jako je blagoslovljenim i sretnim, za razliku od materijalno bogatih (Mt 19:23, Lk 18:24). Zašto? Bogatstvo uzrokuje brigu, tjeskobu i opasnost od gubitka imovine i života zbog imovine, a još više od toga uzrokuje opasnost gubitka vječnog života. Čitajući Isusove *sirove* propovijedi i izvješća o Njegovoj službi, bez utjecaja raznih kršćanskih knjiga, ne mogu se oteti dojmu da je Mesija upućivao narod kako je mnogo lakše siromasima ući u Božje kraljevstvo i proputovati kroz ovozemaljski život. Zasiurno siromaštvo niti spašava, niti posvećuje. Moglo bi se reći da ono *olakšava* putovanje hodočasnici. Jednostavno, siromah nosi manje prtljage sa sobom i stoga se lakše kreće.

Zamislimo da smo usred ratnog vihora primorani pješice bježati u 300 km udaljeni grad. Iz nekog razloga primoran/a si nositi dva kofera koji teže po 40kg. U njima se nalaze dragocijenosti koje si uspio/la pokupiti bježeći iz vlastitog doma. Ako ti unište dom s vrijenostima u koferima moći ćeš nekako krenuti iz početka. Sva tvoja nada nalazi se unutar ta dva kofera. Krećući se tako u koloni s ostalim izbjeglicama ugledaš kraj sebe nekoga tko putuje s omanjim ruksakom na leđima. Kroz razgovor doznaješ da je to sve što je ta osoba uspjela pokupiti iz svoje kuće. Neko vrijeme misliš kako si ti puno bolje prošao/la. Osjećaš iskreno žaljenje prema njoj, pa čak i potihom moliš za utjehu i Božju skrb u njezinom životu. Međutim, kako putovanje odmiče, a uski put sve više vijuga i uzbrdice postaju sve duže i strmije, odjednom čuješ sebe kako govoriš: "Ufff blago tebi! Blagoslovljen/a si što si siromah i putuješ s tako malo prtljage!"

Kao u materijalnom, tako se i u duhovnom smislu možemo opteretiti suvišnom prtljagom. Isus je rekao: *Klonite se i čuvajte svake pohlepe: koliko god netko obilovao, život mu nije u onom što posjeduje*. Lk 12:15

Opasna duhovna prtljaga može se podijeliti u tri *kofera*: oholost, taština, zemaljska ambicioznost. Ova su tri tereta otežala put, pa i uništila živote mnogih vjernika. Hoteći biti *bogati* na zemlji na kraju su izgubili sve, ili gotovo sve.

Biti siromah u duhu znači imati ponizan stav prema samom sebi; znači biti osjetljivo svjestan da sam grešnik koji nema pravednosti sam u sebi i ovisi o Božjoj milosti; biti voljan podložiti se Bogu i služiti mu gdje god nas stavi; nositi ono što On stavi na nas, ići gdje nas pošalje, umrijeti kada On to zahtjeva i ostajati u stanju svijesti da ne zaslužujem Njegovu posebnu pažnju. Siromaštvo u duhu suprotnost je oholosti, taštini i ambicioznosti.

Ovakvi ljudi su više nego blagoslovljeni.

Milosrđe Isusa Krista, ljubav Boga Oca i zajedništvo Svetog Duha sa svima vama!

pastor Oliver Buljat